

LT

LT

LT

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.7.12
KOM(2010)371 galutinis

2010/0199 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl
investuotojų kompensavimo sistemų**

SEK(2010)846
SEK(2010)845

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (IKSD¹) priimta 1997 m. siekiant papildyti Investicinių paslaugų direktyvą² (IPD) – direktyvą, kuria tuo metu reglamentuotas investicinių paslaugų teikimas ES. Vėliau Investicinių paslaugų direktyva pakeista Finansinių priemonių rinkų direktyva³ (FPRD). IKSD nustatyta, kad klientai, besinaudojantys investicinėmis investicinių įmonių paslaugomis (įskaitant kredito įstaigas), turi gauti kompensacijas tam tikromis aplinkybėmis, kai įmonė negali grąžinti pinigų ar finansinių priemonių, kurias laiko kliento vardu.

Praėjus dešimčiai metų nuo IKSD įsigaliojimo ir kilus finansų krizei pats laikas persvarstyti IKSD veikimą. Nėra konkrečių įrodymų, kad dėl finansų krizės padaugėjo kompensavimo iš sistemų reikalavimų pagal IKSD. Tačiau pastaraisiais metais Komisija gavo daug investuotojų skundų dėl IKSD taikymo daugeliu svarbių atvejų, kai investuotojai patyrė didelių nuostolių. Skundai daugiausia susiję su sistemų garantijomis ir finansavimu, taip pat su kompensacijos išmokėjimo terminais. Taip pat svarbu persvarstyti IKSD kartu su Indėlių garantijų sistemų direktyva⁴ ir išnagrinėti draudimo polisų turėtojų apsaugą ir Komisijos politiką, kuria siekiama stiprinti ES finansinių paslaugų reguliavimo sistemą, kaip nustatyta pranešime „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“⁵. Pranešime taip pat svarstomas G20 lygmeniu nustatytas tikslas naikinti visas reguliavimo ir priežiūros sistemos spragas bei tikslas atkurti investuotojų pasitikėjimą finansų sistema.

Ši iniciatyva – platesnio kompensavimo ir garantijų sistemų rinkinio, kurį sudarys du pasiūlymai dėl Direktyvos dėl investuotojų kompensavimo sistemų ir Direktyvos dėl indėlių garantijų sistemų ir baltoji knyga dėl draudimo sistemų, dalis.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS

Ši iniciatyva yra išsamaus nepertraukiamo dialogo ir konsultacijų su visais pagrindiniais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant vertybinių popierių reguliavimo institucijas, rinkos dalyvius, nacionalines investuotojų kompensavimo sistemas ir vartotojus, rezultatas. Kvietimas teikti duomenis viešai skelbtas nuo 2009 m. vasario 9 d. iki balandžio 8 d.⁶ Nacionalinėms investuotojų kompensavimo sistemoms

¹ 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų, OL L 084, 1997 3 26, p. 22.

² 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje, OL L 141, 1993 6 11, p. 27–46.

³ Direktyva 2004/39/EB, OL L 145, 2004 4 30, p. 1–44.

⁴ 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų, OL L 135, 1994 5 31, p. 5.

⁵ Komisijos pranešimas pavasario Europos vadovų tarybai „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“, COM (2009) 114 galutinis, 2009 03 04.

⁶ Komisijos tarnybos gavo 70 atsiliepimų. Su nekonfidencialiais atsiliepimais galima susipažinti svetainėje http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/investor_compensation_en.htm.

išsiųsti klausimynai, o 2010 m. vasario 9 d. surengtas susitikimas su jų atstovais⁷. 2009 m. rugsėjo 3 d. surengtas tikslinis susitikimas, per kurį siekta sužinoti pramonės ir investuotojų asociacijų požiūrį. Šis darbas taip pat pagrįstas Europos vertybinių popierių rinkų ekspertų grupės (angl. ESME)⁸ ir Europos vertybinių popierių komiteto (angl. ESC)⁹ pastabomis ir atsiliepimais. Be to, remtasi OXERA atlikto tyrimo, pavadinto „Nacionalinių investuotojų kompensavimo sistemų, sukurtų pagal Direktyvą 1997/9/EB, aprašymas ir vertinimas“ (2005 m. vasario mėn.), nustatytais faktais¹⁰.

3. POVEIKIO VERTINIMAS

Vadovaudamasi „geresnio reglamentavimo“ politika Komisija atliko politikos alternatyvų poveikio vertinimą. Politikos alternatyvos buvo daugiausia susijusios su sistemų finansavimu, išmokėjimo terminais, kompensavimo aprėptimi ir kompensacijų lygiu.

Kiekviena politikos alternatyva vertinta pagal šiuos kriterijus: investuotojų apsauga ir pasitikėjimas, vienodos sąlygos užtikrinant apsaugą įvairių rūšių investicijoms ar paslaugoms ES ir ekonominis veiksmingumas, t. y. mastas, kuriuo pasirinkta alternatyva ekonomiškai naudingiausia ir veiksmingiausia būdu pasiekiami tikslai ir palengvinamas vertybinių popierių rinkų veikimas¹¹.

4. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

4.1. Teisinis pagrindas

Pasiūlymas pagrįstas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 53 straipsnio 1 dalimi.

⁷ Du klausimynai, susiję su nacionalinių investuotojų kompensavimo sistemų veikimu, išsiųsti 2009 m. birželio ir lapkričio mėn.

⁸ ESME buvo konsultacijas Komisijai teikianti institucija, kurią sudarė vertybinių popierių rinkų praktikai ir ekspertai. Komisija ją įsteigė 2006 m. balandžio mėn., ji veikė iki 2009 m. pabaigos, jos veikimo pagrindas buvo 2006 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas 2006/288/EB, kuriuo įsteigiama Europos vertybinių popierių rinkų ekspertų grupė, kuri teiktų teises ir ekonomines rekomendacijas dėl ES vertybinių popierių direktyvų taikymo (OL L 106, 2006 4 19, p. 14–17).

⁹ Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB (OL L 191, 2001 7 13, p. 45), atlieka ir komitologijos (1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB dėl komitologijos (OL L 184, 1999 7 17, p. 23), nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką, su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/51/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11), ir patarėjo politikos klausimais funkcijas vertybinių popierių srityje. Komitetą sudaro valstybių narių aukšto lygio atstovai, jam pirmininkauja Komisijos atstovas. Diskusijos rengtos 2008 m. lapkričio 14 d., 2009 m. vasario 11 d. ir liepos 15 d. ESC posėdžiuose.

¹⁰ Tyrimą galima rasti adresu http://ec.europa.eu/dgs/internal_market/docs/evaluation/national-investor-rep2005.pdf.

OXERA tyrime pareikštos nuomonės nebūtinai atspindi Europos Komisijos poziciją. OXERA yra privati įmonė, kurią Europos Komisija pasamdė šiam tyrimui atlikti. Už tyrime pateiktus teiginius ir nuomones atsakinga tik įmonė. Europos Komisija netvirtina OXERA ataskaitos, bet ją, kaip informacijos šaltinį, naudoja peržiūrėdama Investuotojų kompensavimo sistemų direktyvą.

¹¹ Komisijos darbinis dokumentas, pateikiamas kartu su pasiūlymu dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 1997/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų, SEC (2010) 845.

4.2. Subsidiarumas ir proporcingumas

Valstybės narės negali visiškai pasiekti pasiūlymo tikslų. Dabar galiojančioje ES sistemoje numatomi tik keli būtiniausi derinimo principai, suteikiant valstybėms narėms laisvę ją plėtoti toliau. Tačiau problemos, su kuriomis susiduriama kai kuriose valstybėse narėse, rodo, kad būtinas papildomas ir gerokai platesnis derinimas ES lygmeniu, siekiant užtikrinti, kad ES būtų pasiekti direktyvos tikslai.

Iš tikrųjų, pagrindinės problemos, susijusios su direktyvos taikymu, yra valstybėms narėms suteikta didelė veiksmų laisvė. Pasiūlymu siekiama gerinti tinkamą bendrosios investicinių paslaugų rinkos veikimą, didinti investuotojų apsaugą ir investuotojų pasitikėjimą Europos Sąjungoje. Visų pirma pasiūlymu siekiama gerinti praktinį IKSD veikimą, paaiškinti IKSD taikymo sritį, atsižvelgiant į finansų krizę ir pastarojo meto ES reguliavimo sistemos pokyčius, mažinti reguliavimo sistemos spragas ir investicinių įmonių klientų ir bankų indėlininkų apsaugos skirtumus. Atsižvelgiant į esamus sistemų veikimo nacionaliniu lygmeniu skirtumus pasiūlyme nustatomos bendrosios taisyklės, kuriomis siekiama užtikrinti sistemų finansavimo ir kasdienės praktikos suderinimo laipsnį; tai taip pat pagrindas, kuriuo remiantis tarp nacionalinių sistemų būtų sukurtas skolinimosi mechanizmas, kaip paskutinė priemonė bet kokiems laikiniams poreikiams patenkinti sistemos lėšomis, tačiau tokiu atveju Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija turėtų atlikti griežtą vertinimą, o bet kurią paskolą reiktų grąžinti per ne ilgesnį kaip penkerių metų laikotarpį.

Be to, kyla klausimų, susijusių su tuo, kad šiuo metu investuotojams, kurie dėl depozitoriumo ar trečiosios šalies negali susigrąžinti savo turto ar patiria nuostolių dėl sumažėjusios jų KIPVPS investicinių vienetų ar akcijų vertės, nemokamos kompensacijos, ir tie klausimai turėtų būti sprendžiami ES lygmeniu, nes kiti sprendimai galėtų suskaidyti investuotojų apsaugą ES rinkose. Atsižvelgiant į tai, kad investicinių paslaugų teikimas yra tarpvalstybinė veikla, investicinės įmonės įvairiose valstybėse narėse turėtų būti traktuojamos vienodai tais atvejais, kai negrąžina klientams turto; investuotojams įvairiose valstybėse narėse turėtų būti užtikrintas vienodas apsaugos lygis. Toks nuoseklus požiūris būtinas siekiant išvengti su vienodomis sąlygomis susijusių problemų tarp įvairių valstybių narių investicinių įmonių, ir konkurencijos iškraipymo tarp bankų ir investicinių įmonių.

Dar vienas elementas susijęs su tuo, kad iš dalies pakeitus Direktyvą dėl indėlių garantijų sistemų (Direktyva 94/19/EB¹², DIGS) padidėjo bankų indėlininkams teikiamos apsaugos lygis. Be to, siekiant suderinti kompensavimo aprėptį, išmokėjimo sąlygas ir terminus, finansavimo mechanizmus, taip pat sistemų tarpusavio solidarumo užtikrinimą, indėlių garantijų sistemų veikimas keičiamas. Investicinėms įmonėms neturėtų pakenkti apsaugos didinimas bankų indėlių sektoriuje. Todėl būtina įvertinti investuotojų apsaugos lygį ES lygmeniu, atsižvelgti į padėtį ES rinkose ir į bet kokius reguliavimo pokyčius ES lygmeniu, kurie gali turėti pasekmių investicijų srityje.

Pasiūlyme atsižvelgiama į tai, kad abiejose direktyvose nustatyti skirtingi esminiai tikslai. Pagrindinis DIGS tikslas – bankų stabilumas, nes bankai susiduria su rizika, kad indėlininkai manydami, kad jų indėliai yra nesaugūs, bandytų juos atsiimti vienu metu. IKSD tikslas apsaugoti investuotojus nuo sukčiavimo, administracinio aplaidumo ar operacinių klaidų, dėl kurių investicinė įmonė negali klientams grąžinti turto, rizikos. Pasiūlyme išlaikyti sektorių teisės aktams būdingi ypatumai.

¹² OL L 135, 1994 05 31, p. 5–14.

Pasiūlyme paisoma proporcingumo principo, nes visi sprendimai įvertinti pagal jų ekonominį naudingumą ir atsižvelgiama į valstybių narių rinkų ypatumus. Į pasiūlymą įtraukta tik tai, kas būtina siekiant nustatytų tikslų, visų pirma nustatyti tik būtiniausi derinimo principai, kai to reikia, pavyzdžiui, nustatyti būdus, kuriais kompensavimo sistemų nariai turi daryti įnašus į sistemą. Nacionalinių sistemų tarpusavio skolinimosi sistemos sukūrimas atitinka proporcingumo principą, nes nesumažinama jokia valstybių narių fiskalinė atsakomybė, tai krašutinė priemonė ir ji gali būti taikoma tik tada, kai jau pasinaudota kitais finansavimo mechanizmais (eiliniais ir papildomais narių įnašais), šia priemone tik suteikiama galimybė skolintis, jei besiskolinanti sistema moka palūkanas ir išipareigoja grąžinti paskolą, bet to, ši priemonė yra riboto dydžio ir trukmės.

4.3. Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

4.3.1. Derinimas su FPRD. Paslaugos, kurioms taikoma direktyva, ir klientų klasifikavimas. 1 straipsnio 2 dalis ir I priedas

IKSD taikymo sritis dabar nustatoma darant nuorodą į investicines paslaugas, apibrėžtas Investicinių paslaugų direktyvoje¹³. IKSD užtikrinama investuotojų apsauga, kai įmonė negali grąžinti finansinių priemonių ar pinigų, saugomų kliento vardu, kai tai susiję su investicinėmis paslaugomis.

Finansinių priemonių rinkų direktyva panaikinta Investicinių paslaugų direktyva ir išplėsta paslaugų, kurioms taikomi sektoriaus teisės aktai (pvz., daugiašalės prekybos sistemos arba DPS administravimas dabar įtrauktas į FPRD taikymo sritį) taikymo sritis. Iškilo ir nemažai techninių klausimų, pavyzdžiui, dėl įmonių teikiamų garantijų atsižvelgiant į joms suteikto veiklos leidimo aprėptį (t. y. ar įmonei leidžiama laikyti klientų turtą, ar ne).

Siūlomu pakeitimu paaiškinama, kad visoms į FPRD taikymo sritį patenkančioms investicinėms paslaugoms ir veiklai turėtų būti taikoma IKSD ir kad, jei įmonės *de facto* laiko klientų turtą (neatsižvelgiant į jų veiklos leidime nustatytus apribojimus ar jų investicinių paslaugų pobūdį), klientai turėtų turėti teisę į kompensaciją pagal IKSD. Tokią teisę klientai turėtų neatsižvelgiant į tai, kad įmonė taip elgiasi nesilaikydama kokių nors jos veiklos leidime nustatytų apribojimų (pvz., draudžiančių jai laikyti klientų turtą ar turėti reikalų su mažmeniniais klientais), taip pat neatsižvelgiant į investicinių paslaugų, kurias teikia įmonė, pobūdį (pvz., tai, ar įmonė administruoja DPS). Dėl šios priemonės mažmeniniai investuotojai galės nesigilindami, kokios sąlygos nustatytos įmonės veiklos leidime, daryti prielaidą, kad IKSD jiems taikoma. Pasiūlymu taip pat bus pasiektas nuoseklesnis IKSD taikymas valstybėse narėse, o tai padės IKSD tinkamai veikti.

Dar vienas pakeitimas, atsirandantis iš FPRD nuostatų, susijęs su klientų klasifikavimu. Iš tikrųjų, IKSD potencialiai taikytina visų kategorijų investuotojams. Tačiau išmanesni klientai paprastai gali pasirinkti tarpininkus, kuriems patiki savo turtą, ir stebėti jų veiklą. Be to, kadangi kompensacijos suma ribojama (dabar 20 000 EUR), direktyva paprastai skirta „smulkiems investuotojams“¹⁴. Dėl šios priežasties valstybių narių nacionalinės teisės aktuose dabar gali būti nustatyta, kad

¹³ 1 straipsnio 2 dalyje nuoroda daroma į investicines paslaugas, apibrėžtas Direktyvos 93/22/EEB (IPD) 1 straipsnio 1 dalyje, ir į paslaugas, nurodytas tos direktyvos priedo C skirsnio 1 punkte.

¹⁴ Pavyzdžiui, žr. nuorodą į smulkiuosius investuotojus IKSD 4 konstatuojamojoje dalyje.

profesionaliems ir instituciniams investuotojams¹⁵ kompensacija¹⁶ pagal IKSD I priedą netaikoma.

Tačiau kadangi IKSD priimta anksčiau už FPRD, profesionalių ir institucinių investuotojų sąrašas, pateiktas IKSD, nesutampa su atitinkamu sąrašu, pateiktu FPRD¹⁷. Dėl to gali atsirasti painiavos kompensavimo etape, kai klientai, klasifikuojami kaip paslaugų teikimo profesionalai, gali neatitikti klientų, kuriems pagal IKSD kompensacija gali būti netaikoma.

Pasiūlyme klientų klasifikacija pagal IKSD suderinama su klientų, kurie turėtų būti laikomi profesionaliais, apibrėžtimi pagal FPRD. Taip bus užtikrintas didesnis nuoseklumas ir aiškumas, taip pat supaprastinta kompensavimo sistemų ir investuotojų padėtis, nes abi direktyvos bus nuoseklios. Suderinus, kurie klientai turėtų būti laikomi profesionaliais, bus užtikrintas tikrumas, taip pat bus geriau apsaugotos vidutinės įmonės, kurioms dabar apsauga gali būti neužtikrinta pagal IKSD, bet pagal FPRD jos paprastai klasifikuojamos kaip mažmeniniai klientai¹⁸. Dėl nuorodos į FPRD pateiktą kliento, kuris turėtų būti laikomas profesionalu, apibrėžtį, bus galima IKSD savaime pritaikyti prie bet kokių būsimų FPRD pakeitimų.

4.3.2. Trečiosios šalies saugotojo nemokumas. 2 straipsnio 2 dalis, 12 straipsnis

IKSD apsauga investuotojams užtikrinama tada, kai įmonė negali grąžinti finansinių priemonių ar pinigų, kuriuos laiko kliento vardu ir kurie susiję su investicinėmis paslaugomis. Pagal FPRD finansinės priemonės gali būti laikomos dviem skirtingais būdais: i) investicinė įmonė pati laiko klientams priklausančias finansines priemones arba ii) jas laiko saugotojas („trečiosios šalies saugotojas“)¹⁹, paprastai pasirinktas įmonės. Todėl investuotojai gali nukentėti ne tik dėl įmonės nemokumo, bet ir dėl saugotojo galimo nemokumo. Tokiu atveju, kai trečiosios šalies saugotojas negali grąžinti savo klientui finansinių priemonių, klientas negalės gauti jokios kompensacijos iš kompensavimo sistemos, sukurtos pagal IKSD. Taip yra dėl to, kad dėl dabartinės IKSD taikymo srities kompensavimo sistemomis naudotis gali tik investuotojai, kurių finansines priemones investicinė įmonė prarado „dėl tiesiogiai su investicinės įmonės finansine padėtimi susijusių priežasčių“. Taigi, pagal IKSD skiriasi apsaugos, teikiamos investuotojams, kurie įsigijo finansinę priemonę, lygis priklausomai nuo to, ar investuotojų turtą laiko pati įmonė, ar tai daro trečiosios šalies saugotojas.

¹⁵ Tokių investuotojų sąrašas pateiktas IKSD 1 priede.

¹⁶ IKSD 4 straipsnio 2 dalis ir 1 priedas.

¹⁷ FPRD II priedas.

¹⁸ Dabar įmonės, kurios atitinka bent du iš toliau nurodytų kriterijų, visada gali reikalauti kompensacijos pagal IKSD: bendras balansas $\leq 4\,400\,000$ EUR, grynoji apyvarta $\leq 8\,800\,000$ EUR, vidutinis darbuotojų skaičius ≤ 50 . Pagal FPRD tik didesnės įmonės, atitinkančios bent du iš toliau nurodytų kriterijų, gali būti klasifikuojamos kaip profesionalūs klientai *per se*: bendras balansas $\geq 20\,000\,000$ EUR, grynoji apyvarta $\geq 40\,000\,000$ EUR, nuosavos lėšos $\geq 2\,000\,000$ EUR. Taigi pradėjus vartoti FPRD apibrėžtis būtų sumažintas įmonių, kurioms pagal IKSD gali būti netaikoma kompensacija, skaičius.

¹⁹ Direktyvos 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai, 16 ir 17 straipsniai.

Pasiūlymu iš dalies keičiama 2 straipsnio 2 dalis ir nustatoma, kad kompensacija mokama ir investuotojams, kurių reikalavimai susiję su įmonės negebėjimu grąžinti finansinių priemonių dėl to, kad to padaryti negali trečiosios šalies saugotojas. Šia priemone bus stengiamasi panaikinti galimą spragą, kuri atsirastų, jei saugotojas nevykdytų savo įsipareigojimų. Investicinės įmonės tebėra atsakingos už tai, kad imtųsi visų pagrįstų veiksmų turtui iš saugotojo atgauti.

Šiuo pasiūlymu straipsnis nekeičiamas taip, kad būtų įtrauktas institucijų, kuriose investicinė įmonė deponuoja pinigus, nemokumas. Šio skirtumo priežastis – Direktyvoje 2006/73/EB, kuria įgyvendinama FPRD, nustatytas labai griežtas institucijų, kuriose gali būti deponuojamos klientų lėšos, sąrašas (centrinis bankas, kredito įstaiga, bankas, kuris turi veiklos leidimą trečiojoje šalyje, arba reikalavimus atitinkantis pinigų rinkos fondas)²⁰. Dėl to lėšos traktuojamos skirtingai, palyginti su finansinėmis priemonėmis, kurių atžvilgiu klientų finansinėms priemonėms deponuoti gali būti pasirenkami nekontroliuojami subjektai, tačiau tokiu atveju susijusi investicinė įmonė turi taikyti tinkamus apdairumo kriterijus. Dėl tokios skirtingos tvarkos pateisinamas skirtingas traktavimas pagal IKSD.

4.3.3. KIPVPS depozitoriumo nemokumas. 1 straipsnio 4 dalis, 2 straipsnio 1 dalis, 2 straipsnio 2b dalis, 4a straipsnis, 5 straipsnis, 10 straipsnio 1 dalis, 12 straipsnis

Kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS)²¹ valdymas nėra investicinė paslauga pagal FPRD. Todėl IKSD netaikoma KIPVPS ir jų investicinių vienetų savininkams tais atvejais, kai nuostoliai patiriami dėl KIPVPS depozitoriumo ar sub-depozitoriumo nemokumo. Tačiau tokia padėtis iš esmės panaši į aprašytą 4.3.2 dalyje, kai nuostoliai patiriami dėl investicinės įmonės saugotojo ar sub-depozitoriumo nemokumo.

Taigi siūloma priemone KIPVPS savininkams bus suteikta teisė gauti kompensaciją iš investuotojų kompensavimo sistemos, jei turtas kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektui negalės būti grąžintas dėl KIPVPS depozitoriumo ar sub-depozitoriumo nemokumo. Investuotojo apibrėžtis 1 straipsnio 4 dalyje apims KIPVPS investicinių vienetų savininkus, o dar keletas straipsnių keičiami siekiant įtraukti KIPVPS depozitoriumo ar sub-depozitoriumo nemokumą (2, 4, 5, 10 ir 12 straipsniai). Kadangi pasiūlymu apsauga bus teikiama KIPVPS arba KIPVPS depozitoriumams arba sub-depozitoriumams, tokio kompensacijų taikymo išplėtimo išlaidas turėtų padengti ne investicinės įmonės, bet tie subjektai. Be to, atsižvelgiant į tai, kad pasirinkta išplėsti IKSD taikymo sritį tais atvejais, kai trečiosios šalies saugotojas, kurio paslaugomis naudojamosi investicinėje veikloje, tampa nemokus, būtų logiška, kad panašiai būtų vertinama ir rizika tuo atveju, kai kyla problemų dėl KIPVPS depozitoriumų ar sub-depozitoriumų.

Šia priemone tam tikra apsauga bus suteikta KIPVPS investuotojams. Kartu ši priemonė turėtų būti papildyta teisės aktų, taikomų KIPVPS depozitoriumams, veikiantiems pagal KIPVPS direktyvą²², pakeitimais, siekiant labiau suderinti

²⁰ Direktyvos 2006/73/EB 18 straipsnis.

²¹ Direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo, OL L 302, 2009 11 17, p. 32–96.

²² Direktyvos 2009/65/EB 22–26 ir 32–36 straipsniai.

depozitoriumų pareigas ir jų atsakomybės tvarką. Komisija siekia tame teisės akte padaryti galimus pakeitimus²³.

4.3.4. *Kompensacijų netaikymas, kai reikalavimai susiję su piktnaudžiavimu rinka. 3 straipsnis ir 9 straipsnio 3 dalis*

IKSD 3 straipsnyje nustatyta, kad kompensacijos netaikomos reikalavimams, keliamiems tais atvejais, kai buvo iškeltos baudžiamosios bylos dėl pinigų plovimo²⁴, bet ne investuotojų, kurie piktnaudžiavo rinka, reikalavimams. Pakeitus 3 straipsnį, IKSD bus aiškiai nustatyta, kad kompensacijos nebus taikomos jokiems reikalavimams, kai investuotojas vykdo veiklą, kuri draudžiama pagal Direktyvą 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka²⁵. Tokius veiksmus įvykdžiusiems investuotojams neturėtų būti taikoma kompensacija, nes jiems neturėtų būti suteikiama bendroji apsauga, užtikrinama direktyva.

4.3.5. *Kompensacijos lygis. 4 straipsnio 1 dalis ir 2 straipsnio 3 dalis*

IKSD 4 straipsnio 1 dalimi suderinamas mažiausias kiekvieno investuotojo kompensacijos lygis (20 000 EUR). Tuo metu, kai patvirtinta IKSD, manyta, kad pakanka šį lygį suderinti su nustatytu Direktyvoje dėl indėlių garantijų sistemų (tuo metu jis buvo 20 000 EUR)²⁶. Bet 20 000 EUR kompensacijos riba niekada nebuvo koreguojama siekiant atspindėti infliaciją ar didesnes Europos investuotojų finansinių priemonių pozicijas nuo tada, kai įsigaliojo IKSD. Be to, Direktyva dėl indėlių garantijų sistemų (DIGS) neseniai iš dalies pakeista ir nustatyta bent 50 000 EUR riba vienam indėlininkui vienoje kredito įstaigoje, o bendras nekintamas lygis padidintas iki 100 000 EUR²⁷.

Komisija siūlo keisti 4 straipsnio 1 dalį, siekiant padidinti kompensacijos lygį iki nekintamos 50 000 EUR sumos. Toks lygis nustatytas siekiant atsižvelgti į infliacijos Europos Sąjungoje poveikį ir geriau suderinti kompensacijos lygį su vidutine investicijų, kurias mažmeniniai klientai turi ES, verte. Kompensacijos lygis turėtų būti nustatytas kaip nekintama suma, siekiant išvengti arbitražo, taip pat siekiant neleisti, kad investuotojų pasirinkimui įtakos turėtų įvairiose valstybėse narėse nustatytos skirtingos kompensacijos. Kadangi kai kuriose valstybėse narėse kompensacijos lygis dabar aukštesnis, numatyta trejų metų tęstinumo išlyga, kad jos galėtų prisitaikyti prie 50 000 EUR kompensacijos lygio.

²³ Atitinkamas teisės akto pasiūlymas, prieš kurį bus vykdomos konsultacijos, turėtų būti priimtas iki 2011 m. pavasario.

²⁴ Pinigų plovimas buvo apibrėžtas 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyvos 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui 1 straipsnyje. Ši direktyva panaikinta Direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15–36).

²⁵ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) (OL L 96, 2003 4 12, p. 16–25).

²⁶ Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų 7 straipsnis.

²⁷ Žr. 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/14/EB, iš dalies keičiančią Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų nuostatas dėl kompensacijų lygio ir išmokėjimo termino, OL L 68, 2009 3 13, p. 3–7.

Kredito įstaigų atveju gali kilti abejonių dėl kompensacijos pagal IKSD, o ne pagal DIGS už pinigų, deponuotų banke ir susijusių su investicinių paslaugų teikimu. Siekiant aiškumo aplinkybėmis, kai gali atsirasti neapibrėžtumas dėl konkretaus bankų, kurie gali verstis ir bankininkystės veikla, ir teikti investavimo paslaugas, pobūdžio, IKSD 2 straipsnio 3 dalis iš dalies keičiama, kad būtų nurodyta, jog kilus abejonių investuotojui turi būti kompensuojama pagal DIGS (joje nustatytas aukštesnis kompensacijos lygis). Taip investuotojai būtų veiksmingai apsaugoti ir sumažėtų rūpestis dėl vienodų sąlygų.

4.3.6. *Finansavimo principai. 4a straipsnis*

Nemažai problemų kyla dėl plačios veiksmų laisvės pagal IKSD renkant, kaip finansuoti sistemas (pvz., *ex ante* ar *ex post* bet kurių nuostolių įvykių atsiradimo atžvilgiu), ir didžiulių finansavimo organizavimo atskirose valstybėse narėse skirtumų. Dėl to mažėja investuotojų apsauga ir investuotojai mažiau pasitiki investicinėmis įmonėmis (jei investuotojai nėra įsitikinę, kad įsipareigojimų neįvykdymo atveju bus pakankamas finansavimas jų reikalavimams padengti). Jei valstybėse narėse, priklausomai nuo atskirų finansavimo susitarimų pakankamumo, labai skiriasi tikimybė investuotojams gauti apsaugą ir įnašai, kurių reikalaujama iš įmonių, tai taip pat turi įtakos tinkamam vidaus rinkos veikimui.

Įtrauktas naujas straipsnis, kuriame nustatomi pagrindiniai investuotojų kompensavimo sistemų principai. Visų pirma, pagal šią nuostatą:

- finansavimo sistemų išlaidas iš esmės ir toliau turi dengti rinkos dalyviai;
- sistemos turi būti pakankamai finansuojamos, proporcingai jų potencialiems įsipareigojimams;
- siekiant užtikrinti pakankamą finansavimo lygį, visoms sistemoms bus nustatytas žemiausias tikslinis lėšų lygis. Šis tikslinis lėšų lygis bus finansuojamas tik *ex ante*. Atsižvelgiant į dabar nacionaliniu lygmeniu egzistuojančius skirtumus, tikslinis lėšų lygis turėtų iš pradžių būti pasiektas per dešimties metų laikotarpį;
- tada, kai konkrečiais atvejais *ex ante* lėšų nepakanka sistemos įsipareigojimams padengti, turėtų būti užtikrintas reikalavimas, kad subjektai, kuriems taikoma sistema, įmokėtų papildomus įnašus. Tačiau dėl to neturėtų kilti pavojus valstybės narės finansų sistemos stabilumui;
- kai šie finansavimo šaltiniai išsemiami, sistema gali skolintis iš kitų kompensavimo sistemų, kaip išsamiau nurodyta 4.3.7 punkte;
- turi būti užtikrintos galimybės pasinaudoti daugeliu finansavimo šaltinių, įskaitant skolinimosi priemones;
- sistemos turėtų skelbti išsamią informaciją apie jų finansavimo lygį.

Kai kurių punktų įgyvendinimas bus išsamiai aprašytas deleguotuose teisės aktuose, kuriuos priims Komisija pagal Sutarties 290 straipsnį. Išsamią informaciją, kurią

sistemos turi skelbti viešai, techniniuose standartuose nurodys būsima Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (EVPRI)²⁸.

Ši priemonė proporcinga, nes jos rezultatas bus didesnis finansavimo sistemų suderinimas, kartu ji nėra per daug reglamentuojanti ir ne per detali, valstybėms narėms toliau leidžiama principus praktiškai įgyvendinti gana lanksčiai. Esant didesniai suderinimui bendroji investicinių paslaugų rinka veiks geriau, bus sumažinti skirtumai, turintys poveikį investicinių įmonių ir investuotojų traktavimui įvairiose valstybėse narėse. Šia priemone taip pat bus sumažinta rizika, kad sistema gali turėti nepakankamą finansavimą, kad galėtų įvykdyti savo įsipareigojimus, taigi, sustiprės vartotojų apsauga ir padidės investuotojų pasitikėjimas investicinėmis paslaugomis.

4.3.7. Nacionalinių sistemų tarpusavio skolinimosi kraštutiniu atveju mechanizmas. 4b straipsnis

Sukūrus valstybėse narėse sukurs nuoseklias finansavimo taisykles ir sudarius nacionalinių sistemų bendradarbiavimo susitarimus bus užtikrinta geresnė investuotojų apsauga ir skatinamas investuotojų pasitikėjimas investicinėmis paslaugomis.

Sistema pagrįsta nacionalinių sistemų solidarumo principu. Kaip nustatyta siūlomame straipsnyje, sistemų tarpusavio skolinimosi mechanizmas bus taikomas kaip kraštinė priemonė.

Šiomis priemonėmis sistemoms turėtų būti suteikta papildomų atsarginių šaltinių, kuriais būtų galima naudotis tam tikromis sąlygomis ir tik laikinai. Jomis taip pat bus skatinamas artimesnis nacionalinių sistemų ryšys ir geresnis nuolatinis jų koordinavimas, jos taip pat bus paskata įvesti labiau suderintą praktiką ir darbo procedūras. Išsamūs finansavimo principai ir besiskolinančiai sistemai nustatyta grąžinimo (vidutinės trukmės) prievolė apribos moralinio pavojaus riziką tarp sumažintų ir geriau finansuojamų sistemų. Išsamiau tai galima būtų apibūdinti taip:

- sistemos turėtų turėti teisę skolintis iš kitų sistemų, jei joms nepakanka lėšų savo neatidėliotiniams poreikiams padengti;
- kiekvienos kompensavimo sistemos *ex ante* finansavimo dalis turės būti prieinama skolinimui kitoms sistemoms;
- EVPRI turėtų gauti visus skolinimosi prašymus, įvertinti, ar įvykdyti atitinkami reikalavimai ir, jei taip, perduoti jį kitoms sistemoms;

²⁸

2009 m. spalio mėn. Europos Komisija priėmė teisės aktų, kuriais siekiama sustiprinti Europos finansų sektoriaus priežiūrą, projektų rinkinį. Šiais teisės aktais bus sukurta Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), kuri turėtų nustatyti visai finansų sistemai gresiančią riziką. Taip pat bus sukurta Europos finansų priežiūros institucijų sistema (EFPIS), susidedanti iš nacionalinių priežiūros institucijų ir trijų naujų Europos priežiūros institucijų, atsakingų už bankininkystės, vertybinių popierių, draudimo ir profesinių pensijų sektorius. EVPRI yra viena iš trijų į teisės aktų rinkinį įtrauktų Europos priežiūros institucijų. Atitinkamas teisės akto pasiūlymas pateiktas http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/committees/supervision/20090923/com2009_503_en.pdf.

- paskolos turėtų būti gražinamos skolinimo sistemoms ne vėliau kaip per penkerius metus nuo prašymo pateikimo. Už paskolas turėtų būti skaičiuojamos palūkanos; palūkanų norma turi būti lygi ECB ribinei skolinimo priemonės normai;
- skolinimosi mechanizmas turėtų būti taikomas tik tiems prašymams, kuriems taikoma direktyva. Pavyzdžiui, sistemoms neturėtų būti galima skolintis jokiems poreikiams, kurie kyla iš to, kad savo įsipareigojimų nevykdo subjektai, kuriems direktyva netaikoma;
- siekiant išvengti greito lėšų, kurios prieinamos skolinimui ES lygmeniu, išnaudojimo, kiekvienu atveju gali būti nustatoma 20 % skolinimui atidėtos dalies riba.

4.3.8. *Kompensavimo riba („bendro draudimo principas“). 4 straipsnio 4 dalis, 8 straipsnio 1 dalis*

IKSD 4 straipsnio 4 dalyje valstybėms narėms leidžiama nustatyti kompensacijos ribas iki tam tikro procento nuo investuotojo reikalavimo (90 % ar daugiau). Tai reiškia, kad gali būti pareikalauta, kad klientas prisiimtų tam tikrą dalį nuostolių (ta dalis neturi viršyti kompensavimo ribos). Priežastis, dėl kurios tokia galimybė įtraukta į IKSD, yra siekis skatinti investuotojus atidžiau rinktis investicines įmones²⁹. Be abejonės, nerealu tikėtis, kad mažmeniniai investuotojai galės nustatyti, kurios įmonės, kaip daugiau ar mažiau tikėtina, gali nukentėti nuo sukčiavimo ar sistemų nemokumo.

Panaikinus šią galimybę, nustatytą 4 straipsnio 4 dalyje, bus padidinta investuotojų apsauga pagal IKSD, nes klientams nebereikės prisiimti nuostolių dalies, jei įmonėje bus sukčiavimo ar kitų problemų, susijusių su įmonės sistemomis ar kontrole.

Be to, siekiant geriau apsaugoti investuotojus, pašalinta nuostata, kuria suteikiama galimybė valstybėms narėms netaikyti kompensavimo sistemos tais atvejais, kai lėšų turima kita, ne valstybės narės valiuta. Taip teikiama geresnė investuotojų apsauga, nes užtikrinama, kad klientų lėšos būtų kompensuojamos neatsižvelgiant į valiutą.

4.3.9. *Išmokėjimo terminai. 2 straipsnis, 9 straipsnio 2 dalis*

IKSD 9 straipsnio 2 dalyje nustatytas griežtas galutinis apmokėjimo terminas (kuo skubiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius). Bet šis galutinis terminas pradedamas skaičiuoti tik nuo „teisės į kompensaciją ir reikalavimo dydžio nustatymo“ momento. Tai yra terminas nesiejamas su diena, kurią įmonė paskelbiama negalinti vykdyti įsipareigojimų. Reikalavimų tvarkymas trunka gerokai ilgiau, negu nustatyta riba, galbūt net kelerius metus, kaip rodo pastarojo meto atvejai. Taigi praktiškai terminas, per kurį investuotojas gauna kokią nors kompensaciją, yra gana ilgas. Dėl to silpnėja investuotojų apsauga ir pasitikėjimas.

Siūlomu 9 straipsnio 2 dalies pakeitimu nustatoma sistemų prievolė laikinai išmokėti kompensacijos dalį remiantis pirminiu reikalavimo vertinimu, jei išmokėjimo terminas viršija nustatytą laikotarpį. Dalinio išmokėjimo lygis sudarys vieną trečiąją pradinio reikalavimo įvertinimo. Likutis bus išmokėtas vėliau, kai reikalavimas bus

²⁹ Žr. direktyvos 13 konstatuojamąją dalį.

visiškai patvirtintas. Sistemos taip pat privalės gebėti susigražinti laikinai išmokėtas sumas, jei vėliau būtų nustatyta, kad reikalavimas iš tikrųjų nepagrįstas.

2 straipsnis taip pat iš dalies keičiamas, siekiant paaiškinti, kad kompetentinga institucija privalo nuspręsti, ar įmonė negali per tris mėnesius įvykdyti savo įsipareigojimų investuotojui. Taip siekiama sumažinti rūpestį dėl pavienių atvejų, kai kompetentingos institucijos sprendimą priėmė labai greitai.

Pasiūlyme terminai nustatyti atsižvelgiant į tai, kad skiriasi aplinkybės, kuriomis taikoma IKSD ir DIGS, kai indėlininkams lėšos turi būti gražinamos per 20 darbo dienų nuo dienos, kurią valdžios institucijos priima sprendimą dėl kredito įstaigos negebėjimo grąžinti indėlius. Kompensavimo sistemų atveju dėl pagrindinių aplinkybių, susijusių su sukčiavimu, neteisėtais veiksmais ar veiklos problemomis ir patenkančių į direktyvos taikymo sritį, būtina nustatyti ilgesnį terminą, siekiant atkurti pavienių investuotojų padėtį.

4.3.10. Investuotojų informavimas. 10 straipsnio 1 dalis

IKSD 10 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų, kad investicinės įmonės pateiktų esamiems ir potencialiems investuotojams informaciją apie atitinkamą investuotojų kompensavimo sistemą, įskaitant kompensacijos sumą ir aprėptį. Informacija turi būti pateikiama, taip kad ji būtų lengvai suprantama. Tačiau buvo iškėlę nuogastavimų dėl to, kaip ši nuostata praktiškai taikyta valstybėse narėse.

10 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama siekiant pareikalauti, kad ir KIPVPS valdytojai (kadangi direktyvos taikymo sritis išplėsta) aiškiai ir paprastai atskleistų investuotojams, kam sistemos veiksmingai taikomos (pvz., investicinei rizikai jos paprastai netaikomos). Šiuo pasiūlymu dabartinė investicinių įmonių prievolė teikti informaciją naujiems klientams apie kompensavimo sistemas papildoma reikalavimu pateikti daugiau išsamios informacijos apie tai, kas kompensuojama pagal IKSD ir kaip IKSD taikoma esant tarpvalstybinėms aplinkybėms, taip pat, kaip ji taikoma KIPVPS. Konkrečiai direktyva bus reikalaujama, kad jos aiškiai paaiškintų, jog pagal IKSD tam tikrų nuostolių (pvz., dėl investicinės rizikos) atveju kompensacija neturi būti mokama.

5. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas Europos Sąjungos biudžetui poveikio neturi.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą³⁰,

perdavę teisės akto projektą valstybių narių parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę³¹,

veikdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą,

kadangi:

- (1) Komisijos prašymu 2009 m. vasario 25 d. aukšto lygio ekspertų grupės, kuriai pirmininkavo J. de Larosière, paskelbtoje ataskaitoje konstatuota, kad priežiūros sistema turi būti stiprinama siekiant mažinti riziką ir ateityje galinčios kilti finansų krizės sunkumą, ir rekomenduota įgyvendinti radikalias Europos finansų sektoriaus priežiūros struktūros reformas, įskaitant Europos finansų priežiūros institucijų sistemos, kurią sudarytų trys Europos priežiūros institucijos – viena vertybinių popierių sektoriuje, viena draudimo ir profesinių pensijų sektoriuje ir dar viena bankininkystės sektoriuje, taip pat Europos sisteminės rizikos valdybos sukūrimą. 2009 m. kovo 4 d. Komisijos pranešime „Europos ekonomikos atkūrimo skatinimas“ siūloma stiprinti Sąjungos finansinių paslaugų reguliavimo sistemą, visų pirma didinti investuotojų apsaugą. 2009 m. rugsėjo mėn. Komisija pasiūlė teisės aktų dėl naujų institucijų sukūrimo, įskaitant Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją (EVPRI), paketą, kuriuo visų pirma siekiama didinti Sąjungos teisės aktų taikymo nuoseklumą ir padėti sukurti geros kokybės bendrus reguliavimo ir priežiūros standartus ir praktiką.
- (2) Būtina iš dalies keisti 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų³², siekiant išsaugoti pasitikėjimą finansų sistema ir geriau apsaugoti investuotojus, atsižvelgiant į Sąjungos teisinės

³⁰ OL C , , p. .

³¹ OL C , , p. .

³² OL L 84, 1997 3 26, p. 22–31.

sistemos pokyčius, finansų rinkų raidą ir problemas, su kuriomis susiduriama valstybėse narėse taikant tą direktyvą tais atvejais, kai investicinės įmonės negali grąžinti turto, laikomo klientų vardu.

- (3) Direktyvos 97/9/EB priėmimo metu ja papildyta 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje³³, siekiant užtikrinti, kad kiekviena valstybė narė sukurtų investuotojų kompensavimo sistemą ir užtikrintų suderintą būtiniausią apsaugos lygį, bent jau smulkiesiems investuotojams, tuo atveju, jei investicinė įmonė negalėtų įvykdyti savo įsipareigojimų klientams. Kai 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančia Tarybos direktyvas 85/611/EEB ir 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančia Tarybos direktyvą 93/22/EEB³⁴, panaikinta Direktyva 93/22/EEB, sudarytas naujas investicinių paslaugų ir veiklos rūšių sąrašas, siekiant įtraukti visas investuotojams skirtas veiklos rūšis ir užtikrinti atitinkamo laipsnio suderinamumą, kurio reikia norint pasiūlyti investuotojams aukšto lygio apsaugą bei leisti investicinėms įmonėms teikti paslaugas visoje Sąjungoje. Todėl būtina suderinti Direktyvą 97/9/EB su Direktyva 2004/39/EB siekiant užtikrinti, kad teikiant visas investicines paslaugas ir verčiantis visų rūšių veikla toliau būtų užtikrinamas tinkamas kompensavimas pagal sistemas.
- (4) Direktyvoje 97/9/EB jos priėmimo metu atsižvelgta į indėlių garantijų sistemų teikiamas garantijas ir veikimą, kaip nustatyta 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų³⁵. Dėl tos priežasties būtų tinkama ir toliau atsižvelgti į bet kokius Direktyvos 94/19/EB pakeitimus.
- (5) Investuotojai gali nežinoti apie jokių investicinių įmonių veiklos leidimų apribojimus, todėl būtina juos apsaugoti tais atvejais, kai investicinės įmonės veikia pažeisdamos savo veiklos leidimo sąlygas, būtent laiko klientų turtą ar teikia paslaugas tam tikros kategorijos klientams, nors tai prieštarauja jų veiklos leidimo sąlygoms. Todėl sistemos turėtų apimti klientų turtą, kurį *de facto* laiko investicinės įmonės versdamosi bet kokia investicine veikla.
- (6) 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyvoje 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai³⁶, investicinėms įmonėms leidžiama deponuoti klientų vardu laikomas finansines priemones trečiojoje šalyje atidarytose sąskaitose. Trečiajai šaliai nebūtinai taikomas specialus reguliavimas ir priežiūra. Nepaisant to, kad laikomasi Direktyva 2006/73/EB nustatytų sąlygų, trečiosios šalies nemokumas gali paveikti investuotojų teises, jei ta šalis negebės investicinei įmonei grąžinti finansinių priemonių. Siekiant stiprinti investuotojų pasitikėjimą būtų tinkama išplėsti Direktyva 97/9/EB nustatytą kompensavimą, nepažeidžiant valstybėse narėse galiojančios atsakomybės tvarkos, ir įtraukti situacijas, kai investicinės įmonės nepajėgia klientams grąžinti finansinių priemonių dėl trečiosios šalies, kurioje investicinė įmonė ar jos saugotojai deponavo finansines priemones, nemokumo.

³³ OL L 141, 1993 6 11, p. 27–46.

³⁴ OL L 145, 2004 4 30, p. 1–44.

³⁵ OL L 135, 1994 5 31, p. 5–14.

³⁶ OL L 241, 2006 9 2, p. 26–58.

- (7) Direktyva 2006/73/EB reikalaujama, kad investicinės įmonės, gavusios kliento lėšas, tas lėšas įneštų į vieną arba daugiau sąskaitų, kurios atidarytos trečiojoje šalyje. Trečiosios šalies subjektai gali būti centrinis bankas, kredito įstaiga ar bankas, kuris turi veiklos leidimą trečiojoje šalyje, arba reikalavimus atitinkantis pinigų rinkos fondas. Direktyva 2006/73/EB užtikrinama griežta tvarka, todėl nebūtina sistemų garantijų išplėsti ir įtraukti trečiųjų šalių, kuriose deponuotos lėšos, nemokumą.
- (8) Kadangi kompensavimo aprėptis pagal Direktyvą 94/19/EB dabar platesnė negu pagal šią direktyvą, būtina investuotojams nustatyti didžiausią apsaugą tais atvejais, kai bankų turimam turtui gali būti taikomos ir Direktyva 94/19/EB, ir Direktyva 97/9/EB. Todėl tais atvejais investuotojui turėtų būti kompensuojama pagal Direktyvą 94/19/EB.
- (9) Kad galėtų susigrąžinti kompensacijoms išmokėtas lėšas, kompensavimo sistemos, išmokančios kompensacijas investuotojams dėl depozitoriumo ar trečiosios šalies nemokumo, turėtų turėti tų investuotojų, investicinės įmonės ar kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (toliau – KIPVPS) teisių perėmimo teisę likvidavimo procesuose tai sumai, kurią jos yra sumokėjusios. Šia direktyva neturėtų būti siekiama mažinti investicinių įmonių ar KIPVPS atsakomybės už turto susigrąžinimą iš depozitoriumo ar saugotojo.
- (10) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS) derinimo³⁷, reikalaujama, kad KIPVPS turtą saugotų depozitoriumas. Jei depozitoriumas ar vienas iš jo sub-depozitoriumų nevykdo išipareigojimų ir negali grąžinti saugomų finansinių priemonių, tai paveikia KIPVPS investicinių vienetų ar akcijų vertę. Siekiant tokiais atvejais padidinti KIPVPS investicinių vienetų savininkų ir akcininkų apsaugą, jei finansines priemones laikantis subjektas nebegalėtų jų grąžinti, turėtų būti taikoma tokio pat lygio apsauga, kokia būtų taikoma, jei į susijusias finansines priemones jie būtų investavę tiesiogiai. KIPVPS investicinių vienetų savininkai ir akcininkai turėtų gauti kompensaciją už KIPVPS nuvertėjimą. Kartu jie turi galėti išlaikyti KIPVPS investicinius vienetus ar akcijas, kad išsaugotų teisę į išpirkimą, kai manys, kad tai tinkama.
- (11) Jau Direktyvoje 97/9/EB reikalavimams, kylantiems iš sandorių, dėl kurių buvo iškeltos baudžiamosios bylos dėl pinigų plovimo, kaip apibrėžta 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui³⁸, jokios kompensacijos pagal investuotojų kompensavimo sistemas netaikomos. Taip pat būtų tinkama netenkinti jokių reikalavimų tais atvejais, kai susijęs turtas gaunamas dėl veiksmų, kurie draudžiami pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka)³⁹ ir kuriuos atliekant reikalavimų pateikėjas tiesiogiai dalyvavo.

³⁷ OL L 302, 2009 11 17, p. 32–96.

³⁸ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

³⁹ OL L 96, 2003 4 12, p. 16.

- (12) Mažiausias kompensacijos lygis buvo nustatytas 1997 m. ir nuo tada jis nekeistas. Siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose ir Europos Sąjungos teisės aktų sistemą šis lygis turėtų būti padidintas iki 50 000 EUR. Nustatant šią sumą atsižvelgta į infliacijos Europos Sąjungoje poveikį ir į poreikį kompensacijos lygį geriau suderinti su vidutine investicijų, kurias valstybėse narėse turi mažmeniniai klientai, verte. Siekiant padidinti investuotojams teikiamą apsaugą būtina pašalinti valstybių narių turimas galimybes apriboti lėšų kitomis nei valstybių narių valiutomis, kompensavimą arba jų visai nekompensuoti.
- (13) Siekiant užtikrinti, kad investuotojai gautų pagal šią direktyvą numatytą kompensaciją, taip pat valstybėse narėse užtikrinti panašų investuotojų apsaugos lygį, reikia nustatyti bendras taisykles, kuriomis būtų reguliuojamas sistemų finansavimas. Sistemos turėtų būti finansuojamos proporcingai jų išipareigojimams. Turi būti užtikrintas atitinkamas išankstinio finansavimo lygis, o sistemos turi turėti tinkamų priemonių, kuriomis remdamosi vertintų savo tikslinio finansavimo lygį ir siektų jo dar prieš tai, kai atsiranda bet koks nuostolių įvykis pagal Direktyvą 97/9/EB. Bendras mažiausias tikslinis lėšų lygis turėtų būti pasiektas per dešimties metų laikotarpį.
- (14) Prireikus, pasinaudojant išimtiniais reikalavimais, kad sistemos nariai įneštų įnašus, ar galimybe komerciniais pagrindais pasinaudoti skolinimosi šaltiniais, kaip antai komerciniais bankais ar viešosiomis institucijomis, turėtų būti laiku užtikrinamas bet kokių poreikių, kurie nepadengiami lėšomis, surinktomis iš narių prieš nuostolio įvykių atsiradimą, padengimas.
- (15) Šiuo metu valstybėse narėse sistemos veikia labai skirtingai, ir šia direktyva siekiama toliau tas sistemas derinti, kartu valstybėms narėms paliekant tam tikro lankstumo, susijusio su sistemų organizavimu. Komisija turėtų turėti įgaliojimus priimti deleguotus teisės aktus dėl tam tikrų esminių su sistemų veikimu susijusių dalykų pagal Sutarties 290 straipsnį. Visų pirma turėtų būti priimti deleguoti teisės aktai dėl potencialių sistemų išipareigojimų nustatymo metodų, alternatyvių finansavimo susitarimų, kuriuos sistemos turi turėti, kad prireikus galėtų gauti trumpalaikį finansavimą, sistemoje dalyvaujančių subjektų įnašų dydžio nustatymo kriterijų ir veiksmų, į kuriuos turėtų būti atsižvelgiama vertinant, ar dėl papildomų įnašų negali kilti pavojus valstybių narių finansų sistemos stabilumui. Siekiant nustatyti su sistemų finansavimu susijusių nuostatų taikymo sąlygas, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu.../... [EVPRI]⁴⁰, turėtų parengti techninius standartus, kuriuose būtų nustatyta, kokius duomenis sistemos turi viešai skelbti.
- (16) Siekiant užtikrinti, kad investuotojai kompensacijas gautų laiku, kaip krašutinė priemonė tarp valstybių narių sistemų Europos Sąjungoje turėtų būti sukurtas skolinimosi mechanizmas. Sistema išimtiniais atvejais, kai laikinai pristinga finansavimo, turėtų turėti galimybę pasiskolinti lėšų iš kitų sistemų. Tuo tikslu kiekvienos sistemos *ex ante* finansavimo dalis turėtų būti prieinama skolinimui kitoms sistemoms.
- (17) Dėl skolinimosi mechanizmo neturėtų sumažėti jokia valstybių narių fiskalinė atsakomybė. Besiskolinančios sistemos turėtų turėti galimybę pasinaudoti skolinimosi

⁴⁰

OL L

galimybe, numatyta šioje direktyvoje, po to, kai sunaudoja lėšas, surinktas, siekiant tikslinio lėšų lygio, ir papildomai pareikalauja, kad jų nariai įmokėtų įnašus. Atsižvelgdama į valstybių narių vykdomą investuotojų kompensavimo sistemų priežiūrą, EVPRI turėtų prisidėti siekiant tikslo – padėti investicinėms įmonėms ir KIPVPS vykdyti jų veiklą tuo pačiu metu užtikrinant veiksmingą investuotojų apsaugą. Tuo tikslu EVPRI turėtų patvirtinti, kad šioje direktyvoje nustatytos investuotojų kompensavimo sistemų tarpusavio skolinimosi sąlygos yra tenkinamos, ir, laikydamasi griežtų šioje direktyvoje nustatytų ribų, nurodyti kiekvienos sistemos skolinimas sumas, pradinę palūkanų normą bei paskolos trukmę. Dėl to EVPRI taip pat turėtų rinkti informaciją apie investuotojų kompensavimo sistemas, visų pirma apie kiekvienos sistemos kompensuojamas pinigų sumas ir finansines priemones sumas, patvirtintas kompetentingų institucijų. Ji turėtų informuoti kitas investuotojų kompensavimo sistemas apie jų prievolę skolinti.

- (18) Siekiant supaprastinti skolinimo procesą, jei valstybėje narėje sukurta daugiau negu viena sistema, valstybė narė paskiria vieną sistemą, kuri veikia kaip tos valstybės narės skolinanti sistema, ir apie tai praneša Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai. Skolinimasis turėtų būti apribotas iki kompensacijos, kuri turėtų būti mokama pagal Direktyvą 97/9/EB, dydžio.
- (19) Būtina užtikrinti, kad visos skolinimui prieinamos lėšos galėtų būti panaudotos daugybei besiskolinančių sistemų prašymų patenkinti. Tuo tikslu nė viena paskola neturi viršyti iš anksto nustatytos skolinimui prieinamų lėšų sumos.
- (20) Siekiant paspartinti kompensavimo procesą, kompetentinga institucija turėtų kuo greičiau patvirtinti, kad investicinė įmonė negali įvykdyti savo įsipareigojimų, kylančių iš investuotojų reikalavimų.
- (21) Dėl procedūrų, būtinų siekiant nustatyti teisę į kompensaciją ir reikalaujamos kompensacijos dydį, dažnai nustatytų valstybių narių administraciniuose ir nemokumo įstatymuose, mokėjimas investuotojams gali labai užtrukti. Siekiant sutrumpinti išmokėjimo laikotarpį, būtina užtikrinti, kad esant atvejams ar aplinkybėms, kai teisė į kompensaciją ir reikalavimo suma priklauso nuo nemokumo ar teismų procedūrų, susijusių su tuo, kad subjektai nevykdo savo įsipareigojimų, sistemos turi turėti galimybę dalyvauti tose procedūrose. Be to, tais atvejais, kai terminas ilgesnis kaip dvylika mėnesių, turėtų būti numatyta prievolė laikinai išmokėti dalinę kompensaciją, kad investuotojai galėtų gauti bent dalį reikalaujamos kompensacijos. Reikėtų numatyti mechanizmus, taikytinus tais atvejais, kai pinigai turi būti grąžinami sistemai dėl to, kad reikalavimas nebuvo tinkamas.
- (22) Direktyva 97/9/EB valstybėms narėms leidžiama kompensacijos netaikyti profesionaliems ir instituciniams investuotojams, tačiau atitinkamas sąrašas nesuderintas su investicinių įmonių klientų klasifikacija Direktyvoje 2004/39/EB. Siekiant užtikrinti direktyvų 97/9/EB ir 2004/39/EB nuoseklumą, supaprastinti kompensavimo sistemų vertinimą ir įmonių atveju leisti kompensavimo netaikyti galbūt tik didelėms įmonėms, Direktyvoje 97/9/EB turėtų būti nurodyti investuotojai, kurie pagal Direktyvą 2004/39/EB laikomi profesionaliais klientais.
- (23) Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus priimti deleguotus teisės aktus pagal Sutarties 290 straipsnį. Visų pirma, turėtų būti patvirtinti deleguoti teisės aktai dėl metodo, taikomo apskaičiuojant tikslinį lėšų lygį, kurį sistemos turėtų nustatyti, ir keičiant šį

tikslinį lėšų lygį, nustatant nustatytos viršutinės lėšų, prieinamų skolinimui tarp valstybių narių kompensavimo sistemų, ribos procentą, dėl investuotojų reikalavimų nagrinėjimo tvarkos ir techninių kriterijų, pagal kuriuos apskaičiuojamas KIPVPS vertės sumažėjimas šioje direktyvoje numatytais atvejais. Komisija taip pat turėtų turėti įgaliojimus deleguotais teisės aktais iš dalies keisti lėšų, prieinamų skolinimui, procentą, atsižvelgdama į pokyčius finansų rinkose.

(24) Todėl atitinkamai turėtų būti iš dalies pakeista Direktyva 97/9/EB,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis
Direktyvos 97/9/EB pakeitimai

Direktyva 97/9/EB iš dalies keičiama taip:

(1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. „investicinė veikla“ – investicinės paslaugos ir veikla, apibrėžtos Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, ir papildomos paslaugos, nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2004/39/EB(*) I priedo B skirsnio 1 punkte;

* OL L 45, 2005 2 16, p. 18.“

b) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. „investuotojas“, kalbant apie investicinę veiklą, yra bet kuris asmuo, patikėjęs pinigus ar finansines priemones investicinei įmonei, o kalbant apie KIPVPS – KIPVPS investicinių vienetų savininkas arba akcininkas (toliau – investicinių vienetų savininkas);“

c) 7 punktas pakeičiamas taip:

„7. „kompetentingos institucijos“ – valdžios institucijos, apibrėžtos Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB (*) 2 straipsnio 1 dalies h punkte

Kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į [EVPRI reglamentą], investuotojų kompensavimo sistemos šio reglamento tikslais laikomos kompetentingomis institucijomis pagal [EVPRI reglamento] 2 straipsnio 3 dalį;

* OL L 302, 2009 11 17, p. 32.“

d) Įterpiami 8–11 punktai:

„8. „KIPVPS“ – įmonė, apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

9. „depozitoriumas“, kalbant apie KIPVPS veiklą, yra institucija, apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies a punkte;“

10. „trečioji šalis“, kalbant apie investicinę veiklą, yra institucija, kurioje investicinė įmonė deponuoja finansines priemones, laikomas savo klientų vardu, kaip nurodyta Direktyvos 2006/73/EB 17 straipsnyje, arba kurioje tokia institucija perdeponuoja finansines priemones; kalbant apie KIPVPS veiklą, tai institucija, kuriai KIPVPS depozitoriumas KIPVPS vardu patikėjo turtą;

11. „mažos rizikos turtas“ – turto straipsniai, patenkantys į vieną iš kategorijų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB (*) I priedo 14 punkto 1 lentelės pirmojoje ir antrojoje kategorijose, bet išskyrus turto straipsnius, kurie minėto priedo 15 punkte apibrėžiami kaip pripažįstamos pozicijos.

* OL L 177, 2006 6 30, p. 201“

e) Papildoma 2 dalimi:

„2. Šios direktyvos nuostatos, taikomos investicinėms įmonėms, taikomos valdymo įmonėms, kurioms veiklos leidimas išduotas pagal Direktyvą 2009/65/EB, jei į veiklos leidimą taip pat įtrauktos visos paslaugos, išvardytos tos direktyvos 6 straipsnio 3 dalyje.“

(2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmoji pastraipa pakeičiama taip:

„1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos teritorijoje būtų įdiegta ir oficialiai pripažinta viena ar kelios investuotojų kompensavimo sistemos. Nė viena investicinė įmonė, kuriai valstybėje narėje išduotas veiklos leidimas, arba KIPVPS, kuriam valstybėje narėje išduotas veiklos leidimas, neturi teisės vykdyti investicinės veiklos ar KIPVPS veiklos, jei ji nepriklauso tokiai sistemai, išskyrus atvejus, numatytus antroje pastraipoje ir 5 straipsnio 3 dalyje.“

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Sistema suteikia investicinę veiklą vykdantiems investuotojams kompensaciją pagal 4 straipsnį, jeigu pirmiausia įvykdoma viena iš toliau nurodytų sąlygų:

- a) kompetentingos institucijos nustatė, kad investicinė įmonė dėl tiesiogiai su jos finansine padėtimi susijusių priežasčių ar su bet kurios trečiosios šalies, kurioje investicinė įmonė deponavo finansines priemones, finansine padėtimi susijusių priežasčių dabar nepajėgi įvykdyti savo įsipareigojimų, kylančių iš investuotojų reikalavimų, ir nepanašu, kad būtų pajėgi juos vykdyti artimiausiu metu;
- b) dėl tiesiogiai su investicinės įmonės finansine padėtimi susijusių priežasčių ar bet kurios trečiosios šalies, kurioje investicinė įmonė deponavo finansines priemones, finansine padėtimi susijusių priežasčių teisminė institucija priėmė sprendimą, kuriuo stabdoma investuotojų galimybė kelti reikalavimus įmonei arba įmonės galimybė kelti reikalavimus trečiajai šaliai.

Valstybės narės užtikrina, kad šios pirmosios pastraipos a punkte minimą sprendimą kompetentingos institucijos priimtų kuo skubiau ir bet koku atveju per tris mėnesius

nuo tada, kai pirmą kartą sužino, kad investicinė įmonė nevykdo savo įsipareigojimų, kylančių iš investuotojų reikalavimų.“

c) Įterpiamos 2a, 2b ir 2c dalys:

„2a. 2 dalyje minima kompensacija mokama pagal taikytinas teisinės ir sutartines sąlygas, taikomas reikalavimams, kylantiems dėl investicinės įmonės negebėjimo atlikti vieno iš šių veiksmų:

- a) grąžinti pinigus, kuriuos ji skolinga arba kurie priklauso investuotojams ir laikomi jų vardu vykdant investicinę veiklą;
- b) grąžinti investuotojams jiems priklausančias finansines priemones, kurios laikomos, tvarkomos ar valdomos investuotojų vardu vykdant investicinę veiklą.

Valstybės narės užtikrina, kad sistemos teiktų kompensacijas tais atvejais, kai finansinės priemonės ar pinigai, laikomi, tvarkomi ar valdomi už investuotoją ar jo vardu, neatsižvelgiant į tai, kokios rūšies investicine veikla įmonė verčiasi, taip pat neatsižvelgiant į tai, ar įmonė veikia laikydamasi jos veiklos leidime nustatytų apribojimų, ar ne.“

2b. Sistema taip pat teikia kompensacijas KIPVPS investicinių vienetų savininkams pagal 4 straipsnį, kai pirmiausia įvykdoma kuri nors iš šių sąlygų:

- a) kompetentinga institucija nustatė, kad depozitoriumas ar trečioji šalis, kuriai patikėtas KIPVPS turtas, dėl tiesiogiai su depozitoriumo ar trečiosios šalies finansine padėtimi susijusių priežasčių šiuo metu nepajėgūs įvykdyti savo įsipareigojimų KIPVPS ir nepanašu, būtų pajėgūs juos vykdyti artimiausiu metu;
- b) dėl tiesiogiai su depozitoriumo ar trečiosios šalies, kuriai patikėtas KIPVPS turtas, finansine padėtimi susijusių priežasčių teisminė institucija priėmė sprendimą, kuriuo stabdoma KIPVPS galimybė kelti reikalavimus depozitoriumui ar trečiajai šaliai.

Valstybės narės užtikrina, kad šios pirmosios pastraipos a punkte minimą sprendimą kompetentingos institucijos priimtų kuo skubiau ir bet koku atveju per tris mėnesius nuo tada, kai pirmą kartą sužino, kad depozitoriumas ar trečioji šalis, kuriai patikėtas KIPVPS turtas, nevykdo savo įsipareigojimų, kylančių iš KIPVPS reikalavimų.

2c. 2b dalyje minima kompensacija mokama remiantis teisiniais reikalavimais ir sutarčių sąlygomis, taikytiniais KIPVPS investicinių vienetų savininkų reikalavimams, kylantiems dėl KIPVPS investicinių vienetų nuvertėjimo dėl depozitoriumo ar trečiosios šalies, kuriai patikėtas KIPVPS turtas, negebėjimo atlikti vieno iš šių veiksmų:

- a) grąžinti pinigus, priklausančius KIPVPS ir laikomus jų vardu dėl KIPVPS veiklos;
- b) grąžinti KIPVPS priklausančias finansines priemones, kurios laikomos ar tvarkomos KIPVPS vardu dėl KIPVPS veiklos.“

f) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Bet koks reikalavimas pagal šio straipsnio 2a dalį kredito įstaigai, kuri valstybėje narėje atitinka reikalavimus ir pagal šią direktyvą, ir pagal Direktyvą 94/19/EB, nagrinėjamas pagal Direktyvą 94/19/EB. Joks reikalavimas pagal šias abi direktyvas negali būti tenkinamas daugiau nei vieną kartą.“

- (3) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Reikalavimams, kylantiems iš sandorių, dėl kurių buvo iškeltos baudžiamosios bylos dėl pinigų plovimo, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB (*) 1 straipsnyje, ar dėl veiksmų, kurie draudžiami pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/6/EB (**), jokios kompensacijos pagal investuotojų kompensavimo sistemas netaikomos.

* OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

** OL L 96, 2003 4 12, p. 16.“

- (4) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kompensavimo sistemos numatytą ne mažesnę kaip 50 000 EUR kompensaciją kiekvienam investuotojui pagal reikalavimus, nurodytus 2 straipsnio 2a ar 2c dalyje.

Valstybės narės, kuriose šios direktyvos priėmimo metu kompensacija yra didesnė kaip 50 000 EUR, gali toliau taikyti tokį kompensacijos lygį ne ilgiau kaip trejus metus nuo šios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę dienos. Po tos dienos tos valstybės narės turi užtikrinti, kad kompensacijos lygis būtų 50 000 EUR.

Valstybės narės, kurios konvertuoja eurus išreikštas sumas į savo nacionalinę valiutą, atlikdamos konvertavimą pirmiausia taiko valiutų kursą, vyraujantį šios direktyvos įsigaliojimo dieną.

Valstybės narės gali suapvalinti po konvertavimo gaunamas sumas, jei tik toks suapvalinimas neviršija 2 500 EUR.

Nepažeisdamos ketvirtos pastraipos, valstybės narės koreguoja kompensacijų lygius, konvertuojamus į kitą valiutą, pagal šioje dalyje nurodytą sumą kas penkerius metus. Valstybės narės, pasitarusios su Komisija, gali atlikti tokį koregavimą anksčiau, kai įvyksta tokie nenumatyti įvykiai kaip valiutų kursų svyravimai.

- b) Įterpiamas 1a punktas:

„1a. Komisija deleguotais teisės aktais gali pakoreguoti 1 dalyje nurodytą sumą, atsižvelgdama į šiuos parametrus:

a) infliaciją Europos Sąjungoje remdamasi pakeitimais suderintame vartotojų kainų indekse, kurį skelbia Komisija;

b) vidutinę lėšų ir finansinių priemonių, kurias mažmeninių investuotojų vardu laiko investicinės įmonės, sumą.“

- c) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybė narė gali nustatyti, kad tam tikriems investuotojams nebūtų mokama kompensacija pagal reikalavimus, nurodytus 2 straipsnio 2a arba 2c dalyje arba jiems būtų nustatytas mažesnis kompensacijos lygis. Šios išimtys išvardijamos I priede.“

d) 4 dalis išbraukiama.

(5) Įterpiami 4a ir 4b straipsniai:

„4a straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad sistemose būtų įdiegtos tinkamos priemonės jų potencialiems įsipareigojimams nustatyti. Valstybės narės užtikrina, kad kompensavimo sistemos būtų tinkamai finansuojamos proporcingai jų įsipareigojimams.
2. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienoje sistemoje būtų nustatytas tikslinis lėšų lygis, sudarantis bent 0,5 % pinigų ir finansinių priemonių, kurias laiko, tvarko ar valdo investicinės įmonės ar KIPVPS, kuriems taikoma investuotojų kompensavimo sistemos apsauga, vertės. Kompensuojamų pinigų ir finansinių priemonių vertė apskaičiuojama kiekvienų metų sausio 1 d.

Komisija deleguotais teisės aktais pagal 13a straipsnį ir laikydamosi 13b ir 13c straipsnių nuostatų patvirtina priemones, kuriomis nustatomas metodas, taikomas apskaičiuojant pinigų ir finansinių priemonių, kurioms taikoma investuotojų kompensavimo sistemų apsauga, vertę, kad būtų galima nustatyti ir atsižvelgiant į finansų rinkų pokyčius pakeisti tikslinį lėšų lygį, kuris turi būti nustatytas sistemose.
3. Tikslinis lėšų lygis turi būti finansuojamas iš anksto ir nepriklausomai nuo to, ar 2 straipsnio 2 ar 2b dalyse numatyti įvykiai įvyksta, ar ne. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienos sistemos finansavimo lygis būtų pasiektas per dešimties metų laikotarpį nuo šios direktyvos įsigaliojimo ir kad kiekvienoje sistemoje būtų patvirtintas tinkamas planas, leidžiantis pasiekti šį tikslą, ir kad to plano būtų laikomasi.

Įnašai, renkami tikslinam lėšų lygiui pasiekti, investuojami tik į grynujų pinigų indėlius ir mažos rizikos turtą, kurių likutinis terminas yra 24 mėnesiai ar mažiau ir kurie gali būti likviduojami per ne ilgesnį kaip vieno mėnesio laikotarpį.
4. Valstybės narės užtikrina, kad sistemos galėtų pareikalauti, kad tuo atveju, jei tikslinis lėšų lygis būtų nepakankamas kompensavimo reikalavimams įvykdyti, kaip nustatyta 9 straipsnio 2 dalyje, sistemos nariai įmokėtų papildomus įnašus. Tokie papildomi įnašai neturi viršyti 0,5 % kompensuojamų pinigų ir finansinių priemonių, kaip nustatyta šio straipsnio 2 dalyje. Dėl tokių papildomų įnašų neturi kilti pavojus susijusios valstybės narės finansų sistemos stabilumui ir jie turi būti pagrįsti finansinių galimybių kriterijais.
5. Valstybės narės užtikrina, kad sistemos turėtų tinkamas alternatyvias finansavimo priemones, kuriomis jos galėtų gauti trumpalaikį finansavimą sistemai pateiktiems reikalavimams dėl kompensacijos patenkinti, kai iš anksto finansuojama suma yra sunaudota. Tokios priemonės gali būti ir paskolos iš komercinių bankų, taip pat paskolos iš viešųjų institucijų, jei tik jos teikiamos komerciniais pagrindais.

6. Valstybės narės užtikrina, kad sistemų finansavimo išlaidas galiausiai padengtų investicinės įmonės ar trečiųjų šalių saugotojai, kuriems taikomos garantijos pagal sistemą, tais atvejais, kai tai susiję su investicine veikla, ir KIPVPS ar jų depozitoriumai arba trečiosios šalys, kuriems taikomos garantijos pagal sistemą, kai tai susiję su KIPVPS veikla. Eiliniai narių įnašai mokami kasmet.
7. Valstybės narės kasmet informuoja EVPRI apie sistemų tikslinį lėšų lygį, kaip nurodyta 2 dalyje, ir finansavimo lygį, kaip nurodyta 3 dalyje, jų valstybėje narėje. Šią informaciją patvirtina kompetentingos institucijos ir kartu su šiuo patvirtinimu per 30 dienų pasibaigus metams ji perduodama EVPRI.

Valstybės narės užtikrina, kad pirmoje pastraipoje nurodyta informacija bent kartą per metus būtų skelbiama sistemų svetainėse.

8. Valstybės narės užtikrina, kad 10 % sistemos *ex ante* lėšų sumos, nurodytos 4a straipsnio 2 dalyje, būtų prieinama skolinimui kitoms sistemoms 4c straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Komisija deleguotais teisės aktais pagal 13a straipsnį ir vadovaudamasi 13b ir 13c straipsnių nuostatomis gali iš dalies keisti *ex ante* lėšų sumą, kuri prieinama skolinimui kitoms sistemoms, atsižvelgiant į pokyčius finansų rinkose.

9. Komisija deleguotais teisės aktais pagal 13a straipsnį ir laikydamasi 13b ir 13c straipsnių sąlygų priima priemones, kuriomis nustatoma:
- a) metodas, taikomas potencialiems sistemų išsipareigojimams nustatyti, kaip nurodyta 1 dalyje;
 - b) alternatyvios finansavimo priemonės, kaip nurodyta 5 dalyje, kurias turi turėti sistemos, kad prireikus galėtų gauti trumpalaikį finansavimą;
 - c) veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant papildomų įnašų galimybę, kaip nurodyta 4 dalyje, kad nekiltų pavojus valstybės narės finansų sistemos stabilumui;
 - d) kriterijai, kuriais remiantis nustatomi 6 dalyje nurodytų subjektų įnašai.
10. Siekdama užtikrinti vienodas 7 dalies 2 pastraipos taikymo sąlygas, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu .../... (*) įsteigta Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija [EVPRI] (toliau – EVPRI) parengia techninių standartų, kuriais nustatomi duomenys apie informaciją, kurią turi skelbti sistemos, projektą.

Pirmoje pastraipoje nurodytą techninių standartų projektą EVPRI Komisijai pateikia iki 2012 m. gruodžio 31 d.

Komisija gali priimti pirmoje pastraipoje nurodytą techninių standartų projektą laikydamasi Reglamento.../.... [EVPRI] 7e straipsnyje nustatytos tvarkos.

4b straipsnis

1. Sistema turi teisę skolintis iš visų kitų 2 straipsnyje nurodytų Europos Sąjungos sistemų, jei tik tenkinamos šios sąlygos:

- a) besiskolinanti sistema negali įvykdyti savo įsipareigojimų pagal 2 straipsnio 2a ar 2c dalį dėl ankstesnių išmokų, atliktų siekiant įvykdyti tuos įsipareigojimus;
- b) šios dalies a papunktyje minima padėtis susidarė dėl lėšų stokos, kaip nurodyta 4a straipsnio 3 dalyje;
- c) besiskolinanti sistema pasinaudojo 4a straipsnio 4 dalyje nurodytais papildomais įnašais;
- d) besiskolinanti sistema prisiima teisinį įsipareigojimą, kad pasiskolintos lėšos bus naudojamos reikalavimams patenkinti pagal 2 straipsnio 2a ir 2c dalis;
- e) paskolos kitoms sistemoms pagal šį straipsnį negrąžinusi sistema negali nei skolintis iš kitų sistemų, nei skolinti kitoms sistemoms;
- f) besiskolinanti sistema nurodo prašomą pinigų sumą;
- g) besiskolinanti sistema nedelsdama informuoja EVPRI ir nurodo priežastis, kodėl minėtos sąlygos yra tenkinamos, taip pat nurodo prašomą pinigų sumą.

1 dalies f punkte minima suma nustatoma taip:

[reikalavimų, kuriuos reikia padengti pagal 2 straipsnio 2a ir 2c dalis, suma] – [finansavimo lygis, kaip nurodyta 4a straipsnio 7 dalyje] + didžiausia papildomų įnašų, nurodytų 4a straipsnio 4 dalyje, suma]

Kitos sistemos veikia kaip skolinančios sistemos. Šiuo tikslu valstybės narės, kuriose sukurta daugiau negu viena sistema, paskiria vieną sistemą, kuri veikia kaip tos valstybės narės skolinanti sistema, ir apie tai praneša EVPRI. Valstybės narės gali nuspręsti, ar ir kaip kitos toje pat valstybėje narėje įsteigtos sistemos turėtų atlyginti skolinančiai sistemai.

2. Paskolai taikomos šios sąlygos:

- a) laikydamasi kitame punkte nustatytos ribos, kiekviena sistema skolina sumą, proporcingą kiekvienos sistemos kompensuojamų pinigų ir finansinių priemonių sumai, neatsižvelgiant į besiskolinančią sistemą. Sumos apskaičiuojamos remiantis naujausia informacija, nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje;
- b) besiskolinanti sistema paskolą grąžina ne vėliau kaip po penkerių metų. Paskolą grąžinti ji gali metinėmis įmokomis. Palūkanos mokamos tik grąžinimo metu;
- c) palūkanų norma yra lygi Europos centrinio banko ribinei skolinimo priemonės normai kredito laikotarpiu.

Kiekvienai besiskolinančiai sistemai skolinama bendra suma negali viršyti 20 % visos lėšų, Sąjungos lygmeniu prieinamų skolinimui, kaip nurodyta 4a straipsnio 8 dalyje, sumos.

3. EVPRI patvirtina, kad įvykdyti 1 dalyje minimi reikalavimai, nurodo pagal 2 dalies a punktą apskaičiuotas sumas, kurias turėtų skolinti kiekviena sistema, ir pradinę palūkanų normą pagal 2 dalies c punktą, taip pat paskolos trukmę.

EVPRI savo patvirtinimą kartu su g punkte nurodyta informacija perduoda skolinančioms sistemoms. Šį patvirtinimą ir informaciją jos gauna per 15 darbo dienų. Skolinančios sistemos nedelsdamos, bet ne vėliau kaip per dar 15 darbo dienų nuo gavimo išmoka paskolą besiskolinančiai sistemai.

4. Valstybės narės užtikrina, kad besiskolinančios sistemos renkamų įnašų pakaktų pasiskolintai sumai grąžinti ir kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip per 10 metų po paskolos gavimo tiksliniam lėšų lygiui iš naujo pasiekti.
5. Siekiant palengvinti veiksmingą investuotojų kompensavimo sistemų bendradarbiavimą, sistemos arba tam tikrais atvejais kompetentingos institucijos turi būti pasirašiusios bendradarbiavimo susitarimus. Tokiuose susitarimuose atsižvelgiama į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB (**) nustatytus reikalavimus.

EVPRI turi būti pranešta apie 1 pastraipoje nurodytų susitarimų egzistavimą ir turinį. EVPRI gali pateikti nuomones dėl tokių susitarimų pagal [EVPRI reglamento 6 straipsnio 2 dalies f punktą ir 19 straipsnį]. Jei kompetentingos institucijos ar sistemos negali susitarti arba jei kyla ginčų dėl tokio susitarimo aiškinimo, EVPRI sprendžia nesutarimus pagal [EVPRI reglamento 11 straipsnį].

Tai, kad 1 pastraipoje nurodytų susitarimų nėra, neturi poveikio investuotojų reikalavimams pagal 2 straipsnio 2a ar 2c dalį.

* OL L ...

** OL L 84, 1997 3 26, p. 22.

- (6) 5 ir 6 straipsniai pakeičiami taip:

„5 straipsnis

1. Jei investicinė įmonė, KIPVPS, depozitoriumas ar trečioji šalis, pagal 2 straipsnio 1 dalį turinti priklausyti investuotojų kompensavimo sistemai, nevykdo savo atitinkamų įsipareigojimų, taikomų kompensavimo sistemos nariams, apie tai informuojamos kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą investicinės įmonės ar KIPVPS veiklai, kurios, veikdamos kartu su kompensavimo sistema, imasi visų būtinų priemonių, įskaitant ir sankcijų taikymą, kad užtikrintų, kad investicinė įmonė, KIPVPS, depozitoriumas ar trečioji šalis vykdytų savo įsipareigojimus.
2. Jei nepaisant 1 dalyje nurodytų priemonių investicinė įmonė, KIPVPS, depozitoriumas ar trečioji šalis nesilaiko savo įsipareigojimų, sistema gali, kompetentingoms institucijoms sutinkant, ne mažiau kaip prieš 12 mėnesių pranešti apie ketinimą pašalinti investicinę įmonę, KIPVPS, depozitoriumą ar trečiąją šalį iš sistemos narių. Sistema ir toliau pagal 2 straipsnio 2a ir 2c dalis garantuoja kompensavimą, susijusį su tuo laikotarpiu vykdoma investicine veikla ar KIPVPS veikla. Jeigu pasibaigus įspėjimo laikotarpiui investicinė įmonė, KIPVPS,

depozitoriumas ar trečioji šalis neįvykdo savo įsipareigojimų, kompensavimo sistema, pakartotinai gavusi kompetentingų institucijų sutikimą, gali pašalinti įmonę iš sistemos narių.

3. Iš investuotojų kompensavimo sistemos pašalinta investicinė įmonė, KIPVPS, depozitoriumas ar trečioji šalis gali ir toliau teikti investicines paslaugas, vykdyti KIPVPS veiklą arba ir toliau gali būti patikėtos investuotojų ir KIPVPS finansinės priemonės esant tokioms sąlygoms:
 - a) prieš pašalinant ji ėmėsi alternatyvių kompensavimo priemonių, užtikrinančių, kad investuotojams ir KIPVPS būtų suteikiamos garantijos, kurios bent jau lygiavertės oficialiai pripažintos sistemos teikiamoms kompensacijoms ir kad tokių alternatyvių kompensavimo priemonių ypatybės būtų lygiavertės oficialiai pripažintos sistemos ypatybėms;
 - b) kompetentinga institucija, atsakinga už veiklos leidimo investicinei įmonei arba KIPVPS suteikimą, patvirtino, kad a punkte nurodytos sąlygos yra įvykdytos.
4. Jei investicinė įmonė ar KIPVPS, kurių pašalinimas numatytas šio straipsnio 2 dalyje, yra nepajėgūs imtis alternatyvių priemonių, kurios atitiktų 3 dalyje nustatytus reikalavimus, kompetentingos institucijos, išdavusios tai įmonei veiklos leidimą:
 - a) nedelsdamos atšaukia investicinės įmonės, kurios veiklai išdavė leidimą, leidimą;
 - b) nedelsdamos atšaukia KIPVPS, kurį patvirtino, leidimą.
5. Jei depozitoriumas ar trečioji šalis, kurią siūloma pašalinti pagal 2 dalį, negali parengti alternatyvių priemonių, kurios atitiktų 3 dalyje nustatytas sąlygas, tokiam depozitoriumui ar trečiajai šaliai neleidžiama patikėti investuotojų ar KIPVPS turto.“

6 straipsnis

Panaikinus investicinės įmonės ar KIPVPS veiklos leidimą, garantijos pagal 2 straipsnio 2a ir 2c dalis toliau taikomos investicinės veiklos sandoriams, sudarytiems iki veiklos leidimo panaikinimo.“

- (7). 8 ir 9 straipsniai pakeičiami taip:

„8 straipsnis

1. Kompensacijos, numatytos 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse, taikomos bendrai investuotojo reikalavimų sumai tai pačiai investicinei įmonei ar tam pačiam KIPVPS pagal šią direktyvą, nepriklausomai nuo sąskaitų skaičiaus, valiutos ir geografinės padėties Sąjungoje.
2. Apskaičiuojant 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytą kompensaciją, atsižvelgiama į kiekvieno investuotojo dalį bendroje investicijoje.

Nesant specialių nuostatų, reikalavimai investuotojams padalijami po lygiai.

Valstybės narės gali numatyti, kad reikalavimai, susiję su bendra investicija, kuria gali disponuoti du ar daugiau asmenų, kaip bendrijos, asociacijos ar panašaus juridinio asmens teisių neturinčio susivienijimo nariai, apskaičiuojant 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytas kompensacijas, gali būti sujungti ir traktuojami kaip kylantys iš vieno investuotojo investicijos.

3. Jeigu investuotojas negali disponuoti turima suma ar vertybiniais popieriais, kompensaciją gauna asmuo, turintis disponavimo teisę, su sąlyga, kad tas asmuo žinomas arba gali būti identifiкуotas iki sprendimo ar nutarimo, numatyto 2 straipsnio 2 ir 2b dalyse, priėmimo dienos.

Jeigu du ar daugiau asmenų turi disponavimo teisę, skaičiuojant 4 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatytą kompensaciją reikia atsižvelgti į kiekvieno asmens galiojančią dalį pagal nuostatas, kurių pagrindu tos sumos ar vertybiniai popieriai valdomi.

„9 straipsnis

1. Kompensavimo sistema turi imtis tinkamų priemonių informuoti investuotojus apie sprendimus ar nutarimus, priimtus pagal 2 straipsnio 2 ir 2b dalis ir, jei jiems priklauso kompensacija, kuo greičiau ją išmokėti. Sistema gali nustatyti laikotarpį, per kurį investuotojai privalo pateikti savo reikalavimus. Tas laikotarpis negali būti trumpesnis kaip penki mėnesiai nuo 2 straipsnio 2 ir 2b dalyse nurodyto sprendimo ar nutarimo priėmimo dienos arba nuo to sprendimo ar nutarimo viešo paskelbimo dienos.

Tačiau kompensavimo sistema negali atsisakyti suteikti kompensaciją investuotojui, kuris negalėjo laiku patvirtinti savo teisių į kompensaciją, remdamasi tuo, kad nustatytas laikotarpis pasibaigė.

2. Sistema turi būti pasirengusi apmokėti investuotojų reikalavimus kuo greičiau, vėliausiai per tris mėnesius nuo teisės į kompensaciją ir reikalavimo dydžio nustatymo momento.

Išimtinėmis sąlygomis kompensavimo sistema gali prašyti kompetentingų institucijų pratęsti šį terminą. Toks pratęsimas negali viršyti trijų mėnesių. Apie bet kokią kurioms nors kompensavimo sistemoms suteiktą pratęsimą ir tokį pratęsimą pateisinančias aplinkybes, kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją.

Valstybės narės užtikrina, kad kompensavimo sistemos galėtų dalyvauti nemokumo ar teismų procedūrose, kurios gali būti svarbios nustatant teisę į kompensaciją ir reikalavimo sumą.

Trečiaja pastraipa netrukdoma sistemoms taikyti kitus metodus teisei į kompensaciją ar reikalavimo sumai nustatyti.

Jei galutinis mokėjimas neatliekamas per devynis mėnesius nuo 2 straipsnio 2 ar 2 b dalyje nurodyto sprendimo ar nutarimo priėmimo dienos, valstybės narės užtikrina, kad sistema per tris mėnesius nuo tokio sprendimo ar nutarimo priėmimo dienos numatytą laikinas kompensacijos dalies, kuri turi būti ne mažesnė kaip trečdalis reikalavimo sumos, remiantis pirminiu reikalavimo vertinimu, išmokėjimą. Likutis

išmokamas per šios dalies pirmoje pastraipoje nustatytą laikotarpį po to, kai galutinai nustatoma teisė į kompensaciją ir reikalavimo suma. Valstybės narės užtikrina, kad sistemos turėtų būdų laikinai išmokėtoms sumoms susigražinti, jei būtų nustatyta, kad reikalavimas buvo netinkamas kompensuoti.

Komisija deleguotais teisės aktais pagal 13a straipsnį ir laikydamasi 13b ir 13c straipsnių sąlygų priima priemones, kuriomis nustatoma procedūra, taikoma nagrinėjant investuotojų reikalavimus, elementai ir techniniai kriterijai, taikomi apskaičiuojant KIPVPS nuvertėjimą dėl 2 straipsnio 2b ir 2c dalyse nurodytų įvykių.

3. Nepaisant 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto laiko apribojimo, jeigu investuotojas ar bet kuris kitas asmuo, turintis reikalavimą į investiciją arba joje dalyvaujantis, kaltinamas nusižengimu, susijusiu su pinigų plovimu, kaip nustatyta Direktyvos 2005/60/EB 1 straipsnyje, ar su Direktyvos 2003/6/EB pažeidimais, kompensavimo sistema gali sustabdyti bet kokią išmokėjimą ir laukti teismo sprendimo ar kompetentingos institucijos sprendimo.“

- (8) 10 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena investicinė įmonė ar KIPVPS imtųsi tinkamų priemonių, kad esami ir potencialūs investuotojai gautų reikalingą informaciją apie investuotojų kompensavimo sistemas, kurių narės yra investicinė įmonė ar KIPVPS ir jų filialai Sąjungoje, arba apie alternatyvias priemones, nustatytas 2 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje arba 5 straipsnio 3 dalyje. Investuotojai turi būti informuojami apie investuotojų kompensavimo sistemų nuostatas arba kitas taikomas alternatyvias priemones, įskaitant garantijų dydį ir aprėptį, kurią suteikia ta kompensavimo sistema, taip pat apie kitas valstybių narių nustatytas taisykles pagal 2 straipsnio 3 dalį. Ši informacija turi būti pateikiama lengvai suprantama forma.

Be to, investuotojui pageidaujant, turi būti teikiama informacija apie kompensavimo sąlygas ir formalumus, kuriuos reikia atlikti norint gauti kompensaciją.

Teikiama informacija turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti, visų pirma turi būti paaiškinta, kokiomis aplinkybėmis ir kokiems reikalavimams taikomos atitinkamos kompensavimo sistemos ir kaip jos taikomos tarpvalstybiniais atvejais. Pateikiant informaciją reikėtų taip pat nurodyti aplinkybių ir reikalavimų, kuriems sistema netaikoma, pavyzdžių.“

- (9) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

1. Nepažeidžiant jokių kitų teisių, kurių jos gali turėti pagal nacionalinius įstatymus, kompensavimo sistemos, išmokančios kompensacijas investuotojams, turi perėmimo teisę tų investuotojų reikalavimų atžvilgiu likvidavimo procesuose tai sumai, kurią jos yra sumokėjusios.
2. Tuo atveju, jei nuostolių patiriama dėl trečiosios šalies, kuri laiko investicinę veiklą vykdančiam investuotojui priklausančias finansines priemones, finansinės padėties, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalyje, investuotojams kompensacijas išmokančios

sistemos turi turėti perėmimo teisę tų investuotojų ar investicinės įmonės reikalavimų atžvilgiu likvidavimo procesuose tai sumai, kurią jos yra sumokėjusios.

3. 2 straipsnio 2c dalyje numatytu atveju, kai nuostoliai, patiriami dėl depozitoriumo ar trečiosios šalies, kuriai patikėtas KIPVPS turtas, finansinės padėties, KIPVPS investicinių vienetų savininkams kompensacijas išmokančios sistemos turi turėti perėmimo teisę tų KIPVPS savininkų ar KIPVPS reikalavimų atžvilgiu likvidavimo procesuose tai sumai, kurią jos yra sumokėjusios.
 4. Jeigu trečioji šalis, kuri laiko investicinę veiklą vykdančio investuotojo finansines priemones, arba depozitoriumas ar trečioji šalis, kuriai patikėtas KIPVPS turtas, yra trečiojoje šalyje, kurioje teismų sistema neleidžia sistemai perimti investicinės įmonės ar KIPVPS teisių, valstybės narės užtikrina, kad investicinė įmonė ar KIPVPS sistemai grąžintų jų išmokėtoms sumoms lygias sumas, tuo atveju, jeigu likvidavimo procesuose jie gautų kokią nors sumą.“
- (10) Įterpiami 13a, 13b ir 13c straipsniai:

„13a straipsnis

1. Įgaliojimas priimti deleguotus teisės aktus, nurodytus 4a straipsnio 2, 8 ir 9 dalyse ir 9 straipsnio 2 dalyje, Komisijai suteikiamas neribotam laikotarpiui.
2. Vos tik priėmusi deleguotą teisės aktą, Komisija apie jį tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
3. Įgaliojimais priimti deleguotus teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 13b ir 13c straipsniuose nustatytų sąlygų.

13b straipsnis

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 4a straipsnio 2, 8 ir 9 dalyse ir 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą įgaliojimų delegavimą.
2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad galėtų nuspręsti, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi prieš priimdama galutinį sprendimą per pagrįstą laiko tarpą informuoti kitą instituciją ir Komisiją apie tai, kurie deleguoti įgaliojimai galėtų būti atšaukti, ir apie galimas atšaukimo priežastis.
3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotų teisės aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13c straipsnis

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto per du mėnesius nuo pranešimo datos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas mėnesiui.

2. Jei, pasibaigus šiam laikotarpiui, nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų dėl deleguoto teisės akto, jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame numatytą dieną.

Deleguotas teisės aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioti nepasibaigus šiam laikotarpiui, jeigu prieš tai ir Europos Parlamentas, ir Taryba informavo Komisiją apie savo ketinimą nepareikšti prieštaravimo.

3. Jei Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimus dėl deleguoto teisės akto, jis neišgalioja. Prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo deleguotam aktui priežastis.

- (11) Įterpiamas 14a straipsnis:

„14a straipsnis

Valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus dėl keitimosi informacija su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis pagal Direktyvos 2004/39/EB 63 straipsnį ir Direktyvos 2009/65/EB 102 straipsnį.“

19. I priedas iš dalies keičiamas taip:

- a) 1 punktas pakeičiamas taip:

„1. Profesionalūs investuotojai, nurodyti Direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų II priedo I skirsnio 1–4 punktuose.“

- b) 2, 3 ir 8 punktai išbraukiami.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip [*praėjus dvylikai mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo*] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo [*praėjus aštuoniolikai mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo*], išskyrus nuostatas, kuriomis perkeliamas 4b straipsnis ir kurios taikomos nuo 2013 m. gruodžio 31 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų tekstus.

*3 straipsnis
Įsigaliojimas*

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

*4 straipsnis
Adresatai*

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Europos Parlamento vardu
Pirmininkas*

*Tarybos vardu
Pirmininkas*